¹Und Mose gebot samt den Ältesten Israels dem Volk und sprach: Haltet alle Gebote, die ich euch heute gebiete. 2Und zu der Zeit, wenn ihr über den Jordan geht in das Land, das dir der HERR, dein Gott, geben wird, sollst du große Steine aufrichten und sie mit Kalk tünchen und darauf schreiben alle Worte dieses Gesetzes, wenn du hinüberkommst, auf daß du kommst in das Land, das der HERR, dein Gott, dir geben wird, ein Land darin Milch und Honig fließt, wie der HERR, deiner Väter Gott, dir verheißen hat. Wenn ihr nun über den Jordan geht, so sollt ihr solche Steine aufrichten (davon ich euch heute gebiete) auf dem Berge Ebal und mit Kalk tünchen. Und sollst daselbst dem HERRN. deinem Gott, einen steinernen Altar bauen, darüber kein Eisen fährt. Von ganzen Steinen sollst du diesen Altar dem HERRN, deinem Gott, bauen und Brandopfer darauf opfern dem HERRN, deinem Gott. Und sollst Dankopfer opfern und daselbst essen und fröhlich sein vor dem HERRN, deinem Gott. Und sollst auf die Steine alle Worte dieses Gesetzes schreiben, klar und deutlich. Und Mose und die Priester, die Leviten, redeten mit ganz Israel und sprachen: Merke und höre zu, Israel! Heute, dieses Tages, bist du ein Volk des HERRN, deines Gottes, geworden, 10 daß du der Stimme des HERRN, deines Gottes, gehorsam seist und tust nach seinen Geboten und Rechten, die ich dir heute gebiete. 11 Und Mose gebot dem Volk desselben Tages und sprach: ¹²Diese sollen stehen auf dem Berge Garizim, zu segnen das Volk, wenn ihr über den Jordan gegangen seid;

ُوَأُوْصَى مُوسَى وَشُيُوخُ إِسْرَائِيلَ الشَّعْبَ، احْفَظُوا جَمِيعَ الْوَصَايَا الِّتِي أَنَا أُوصِيكُمْ بِهَا الْيَوْمَ. ۚ فَيَوْمَ تَعْبُرُونَ الأَرْدُنَّ إِلَى الأَرْضِ الَّتِي يُعْطِيكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ، تُقدمُ لنَفْسكَ حِجَارَةً كَبِيرَةً وَتَشيدُهَا بِالشِّيدِ، ۚ وَتَكْتُبُ عَلَيْهَا حَمِيعَ كَلَمَاتِ هَذَا النَّامُوسِ حِينَ تَعْبُرُ لِتَدْخُلَ الأَرْضَ الَّتِي يُعْطِيكَ الرَّبُّ إِلَهُكَ، أَرْضاً تَفِيضُ لَبَناً وَعَسَلاً، كَمَا قَالَ لَكَ الرَّبُّ إِلَهُ أَبَائِكَ. 4حِينَ تَعْبُرُونَ الأَرْدُنَّ تُقِيمُونَ هَذِهِ الْحِجَارَةَ الَّتِي أَنَا أُوصِيكُمْ بِهَا الْيَوْمَ فِي جَبَلِ عِيبَالَ وَتُكَلِّسُهَا بِالْكِلْسِ. ۚ وَتَبْيِي هُنَاكَ مَذْبَحاً لِلرَّبِّ إِلَهِكَ، مَذْبَحاً مِنْ حِجَارَةِ لاَ تَرْفَعْ عَلَيْهَا حَدِيداً. مَنْ حِجَارَةِ صَحِيحَةٍ تَبْنِي مَذْبَحَ الرَّبِّ إِلَٰهِكَ، وَتُصْعِدُ عَلَيْهِ مُحْرَقَاتِ لِلرَّبِّ إِلَهِكَ. وَتَذْبَحُ ذَبَائِحَ سَلَامَة وَتَأْكُلُ هُنَاكَ وَتَفْرَحُ أَمَامَ الرَّبِّ إِلَهَكَ. 8 وَتَكْثُثُ عَلَى الْحِجَارَةِ خَمِيعَ كَلَمَاتِ هَذَا النَّامُوسِ جَيِّداً. فَيُّ قَالَ مُوسَى وَالْكَهَنَةُ اللاَّويُّونَ لِجَمِيعَ إِسْرَائِيلَ، اَنْصُتْ وَاسْمَعْ يَا إِسْرَائِيلُ. الْيَوْمَ صِرْتَ شَعْباً لِلـرَّبِّ إِلَهِكَ. 10فَاسْـمَعْ لِصَـوْتِ الـرَّبِّ إِلَهـكَ وَاعْمَـلْ بِوَصَايَاهُ وَفَرَائِضِهِ الَّتِي أَنَا أُوصِيكَ بِهَا الْيَوْمَ. أُوَاوُصَى مُوسَى الشَّعْتَ في ذَلكَ الْيَوْم، 12 هَؤُلاَءِ يَقِفُونَ عَلَى جَبَل جِرزِّيمَ لِيُبَارِكُوا الشَّعْبَ حِينَ تَعْبُرُونَ الأَرْدُنَّ. شَمْعُونُ وَلاَوِي وَيَهُوذَا وَيَسَّاكِّرُ وَيُوسُفُ وَبِنْيَامِينُ. 13وَهَؤُلاَءِ يَقِفُونَ عَلَى جَبَل عِيبَالَ لِلْعْنَةِ. رَأُوبَيْنُ وَجَادُ وَأَشِيرُ وَزَبُولُونُ وَدَانُ وَنَفْتَالِي. 14فَيَقُولُ اللاَّوِيُّونَ لِجَمِيعٍ قَوْمِ إِسْرَائِيلَ بِصَوْتِ عَالٍ، ¹⁵مَلْعُونُ الإِنْسَانُ الَّذِي يَصْنَعُ تِمْثَالاً مَنْ*حُ* أَوْ مَسْبُوكاً، رجْساً لَدَى الرَّبِّ عَمَلَ يَدَىْ نَحَّاتِ، وَيَضَعُهُ الخَفَاءِ. وَنُحِبِثُ حَمِيعُ الشَّعْبِ وَتَقُولُونَ، ُ مَلْعُونٌ مَنْ يَسْتَخِفَّ بأبيهِ أَوْ أُمِّهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ اللهِ أَوْ أُمِّهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْب، آمينَ. 17 مَلْغُونٌ مَنْ يَنْقُلُ ثُخُمَ صَاحِبِه. وَيَقُولُ الشَّعْبِ آمِينَ. 18مَلْعُونٌ مَنْ يُضلَّ الأَعْمَى، الطّريق. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ. 19 مَلْعُونٌ مَنْ يُعَوِّجُ حَقَّ الْغَرِيبِ وَالْيَتِيمِ وَالأَرْمَلَةِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمينَ.20 مَلْعُونٌ مَنْ يَضْطَجِعُ مَعَ امْرَأَةِ أَبِيهِ، لأَنَّهُ يَكْشفُ ذَيْلَ أَبِيهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.²¹مَلَعُونٌ يَضْطَجِعُ مَعَ بَهِيمَـةِ مَـا. وَيَقُـولُ جَمِيعُ الشَّعْ إَمِينَ. 22 مَلْ عُونٌ مَنْ يَضْطَجِعُ مَعَ أَخْتِه ابْنَة أَبِيه أَوْ ابْنَة أمِّهِ. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.²³مَلَعُونٌ مَنْ يَضْد مَعَ حَمَاتِهِ، وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.²⁴مَلْعُونٌ مَنْ يَقْتُـلُ قَرِيبَـهُ فِـي إِلْخَفَـاءِ. وَيَقُـولُ جَمِيعُ الشَّعْـب، آمِينَ. 25 مَلْعُونٌ مَنْ يَأْخُذُ رَشْوَةً لِيَقْتُلَ دَماً بَرِيئاً. وَيَقُولُ

Simeon, Levi, Juda, Isaschar, Joseph und Benjamin. 13 Und diese sollen stehen auf dem Berge Ebal, zu fluchen Ruben, Gad, Asser, Sebulon, Dan und Naphthali. 14 Und die Leviten sollen anheben und sagen zu jedermann von Israel mit lauter Stimme: 15 Verflucht sei, wer einen Götzen oder ein gegossenes Bild macht, einen Greuel des HERRN, ein Werk von den Händen der Werkmeister, und stellt es verborgen auf! Und alles Volk soll antworten und sagen: Amen. ¹⁶Verflucht sei, wer seinen Vater oder seine Mutter unehrt! Und alles Volk soll sagen: Amen. ¹⁷Verflucht sei wer seines Nächsten Grenze verengert! Und alles Volk soll sagen: Amen. 18 Verflucht sei, wer einen Blinden irren macht auf dem Wege! Und alles Volk soll sagen: Amen. 19 Verflucht sei. wer das Recht des Fremdlings, des Waisen und der Witwe beugt! Und alles Volk soll sagen: Amen.²⁰Verflucht sei, wer bei seines Vaters Weibe liegt, daß er aufdecke die Decke seines Vaters! und alles Volk soll sagen: Amen.²¹Verflucht sei wer irgend bei einem Vieh liegt! Und alles Volk soll sagen: Amen. ²²Verflucht sei, wer bei seiner Schwester liegt, die seines Vaters oder seiner Mutter Tochter ist! Und alles Volk soll sagen: Amen.²³Verflucht sei, wer bei seiner Schwiegermutter liegt! Und alles Volk soll sagen: Amen.²⁴Verflucht sei, wer seinen Nächsten heimlich erschlägt! Und alles Volk soll sagen: Amen. 25 Verflucht sei, wer Geschenke nimmt, daß er unschuldiges Blut vergießt! Und alles Volk soll sagen: Amen. ²⁶Verflucht sei, wer nicht alle Worte dieses Gesetzes erfüllt, daß er darnach tue! Und alles Volk soll sagen:

جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ.²⁶مَلْعُونْ مَنْ لاَ يُقِيمُ كَلِمَاتِ هَذَا النَّامُوسِ لِيَعْمَلَ بِهَا. وَيَقُولُ جَمِيعُ الشَّعْبِ، آمِينَ. Amen.